

Na palubě s rodiči, aneb den otevřeného klubu se nám začíná prolínat s běžnými klubovými setkáními, a to je náš cíl

V letošním školním roce jsme se na palubě čtenářského klubu sešli s úplně novými plavčíky. Vybrali jsme si je mezi nejmladšími žáčky školy, prvňáčky. A protože ani oni, ani jejich rodiče dosud o čtenářských klubech neslyšeli a ani netušili, jak tam s dětmi pracujeme, rozhodli jsme se, že na úvodní schůzku pozveme společně s dětmi i rodiče. Přišlo jich šest. Většina zůstala na schůzce až do konce, jen jedna maminka s malým synkem odešla dříve, aby nás chlapec při práci nerušil.

Nejprve rodiče jen sledovali, jak s dětmi pracujeme, ale když jsme s dětmi začali skládat papírové lodičky a parníky, nedalo jim to a zapojili se také. Ptali se na vše, co je zajímavé, a po skončení schůzky se některé maminky zeptaly, zda by nevadilo, kdyby občas na schůzku přišly se svými dětmi. No, a od té doby se posádka naší lodi rozrostla o dvě maminky, které na schůzky chodí téměř pravidelně.

Přiznám se, že z počátku jsme s kolegyní z jejich přítomnosti v klubu byly trochu nervózní, ale nyní už jejich přítomnost vnímáme jako velkou pomoc a jsou prostě součástí týmu. Zapojují se do práce, půjčují si knihy, pomáhají nám s dětmi, s přípravou pomůcek, zajišťují fotodokumentaci a také nám čas od času upečou něco dobrého ke svačince. A to vše samy od sebe. Nemusíme jim o nic říkat, samy poznají, co je potřeba.

Moc si zájmu těchto maminek o naši práci vážíme. A snad je to i důkazem, že v našich klubech je přátelská atmosféra, a čas, který tam děti společně s námi a knihou tráví, je pro ně příjemně prožitý.

Mgr. Ivana Sixtová
čtenářský klub ZŠ Jižní předměstí Rokycany